

BIANCA BEATRICE MICHI

Treptele Cerului

Ilustrate de:

HORAȚIU MĂLĂELE

Recitate de:

CONSTANTIN CODRESCU

EDITURA UNIVERSITARĂ, 2025

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE 7

CAPITOLUL I: MORILE DE SUD 13

MORILE DE SUD	14
DE DOR	15
CELOR CE NU M-AU ÎNȚELES	16
KASHMIR	18
LA UMBRA ORHIDEEI	20
ÎMBATĂ VINUL DE TURCOAZ	21
MĂSLINI	22
ANOTIMP ÎN STAGIRA	23
TESTAMENT PE PORTATIV	24
CUANTICA	25
DUPĂ CANTAFABULE	26
DE VEGHE ÎN LANUL DE LAVANDĂ	28

CAPITOLUL II: ÎNSINGURĂRI 31

RĂZBUNAREA SANZIENELOR	32
STIMABILE DOMN	33
CINEMA ÎN DEȘERT	34
EDENICA	36
SCARA LUI WITTGENSTEIN	37
SCHIMBARE	38
TATĂLUI MEU	40
RUSSALKA	41
ARENA	42
PĂSTORUL DE RENI	43
ARHEOLOGIA MIRĂRII	44
DESPRE NERVURI	45

CAPITOLUL III: ANOTIMPURI 47

ABSINT	48
SAURA ANDALUZA	49
CERBUL DE ALB	50
STRIVIT SUB ARC DE CERC	51
BOEMA	52
TĂLPILE POETULUI	54
CERC DE ICAR	56
CABANA CERULUI	57
DOCTOR ÎN SIBERIA	58
ÎN SPATELE PUPILEI	59
TEI CRUCIFICAT	60
ACOLADE	61
OGIVA	62
UN ULTIM DOR	63

CAPITOLUL IV: WORDS IN A MIRROR 65

CUVINTE ÎN OGLINDĂ	66
WORDS IN A MIRROR	67
THE BOHEMIAN	68
KASHMIR	69
WITTGENSTEIN'S LADDER	70
THE DEER OF WHITE	71
TO THOSE WHO DIDN'T GET ME	72
PORTRETUL AUTORULUI	74

CAPITOLUL I

MORILE DE SUD

Morile din sud torc poveștile pelerinilor plajei,
Macină nisipul alb și pietrele turcoaz din mările sudului,
Macină imaginile de pe retina călătorilor îngândurați
Și le transformă în versuri care mai apoi se umflă în vânt
Și devin cântec.

Astăzi păsările au adus valuri la măcinat
Ca să umple văzduhul cu albastru
Și pământul cu cântecele pescarilor plecați pe mare.
Odată cu valurile, moara a cernut și furtunile
din versurile oamenilor de pe punte,

Le-a tors poveștile și le-a așezat pe coline de sare.
Morile din sud sunt adevărate gherghefe de soare
Care macină lumina din apusuri și o prefac
în ținute de mătase și in
Cu care femeile insulare își acoperă
corpurile de clepsidră în pârgh.
Ele culeg adesea făina din valurile de sare

Și țes din ea pălării luxuriante
Cu care își umbresc genele verzi și stufoase ca ramurile de pin.
Se scaldă în albastru și își răsucesc părul
de culoarea măslinilor nopții
Se usucă timide în fața razelor de apus
Și apoi ciripesc frânturi din cântecele măcinate la morile de sud,
în mările de sud...

DE DOR

Prin vârtoarea de păr blond amestecat cu nisip și alge
Am privit cu detașare linia orizontului care săgetează marea și despică albastrul.
După atâtea săruturi fierbinți și mii de vorbe spuse cu sufletul și cu trupul
Părguit în splendoarea soarelui sudic,
M-am retras tranșilizat din nuvela cu aer de Visconti.

Ea ieșise din mare și părul îi mirosea a nuferi și a bujori,
„A trecut vremea bujorilor... – mi-am zis,
Iar nuferii cresc în mълul primejdios al adâncurilor firii”.

Din îmbrățișarea acvatică, de liană fierbinte dunăreană
M-am smuls cu încruntare:
„Nu-mi place părul tău ud când miroase a nuferi și a bujori...
Usucă-l în nisipul fierbinte și vino înapoi”.

Ea, adorata, s-a-mbujorat și a alergat desculță spre digul albastru
cu bărci de nisip.
Încă privesc nedumerit linia orizontului, de data aceasta fără plete blonde și fără nuferi.

Sunt o „călăuză” acum!

CELOR CE NU M-AU ÎNȚELES*Post tenebras lux*

Celor ce nu m-au înțeles le las un colț de mare
S-o taie cu cuțitul sticlos și auster,
În cuburi cu verdeață să-nghete fire de mister
Când craniu-mi vor deschide și vor găsi doar zare.

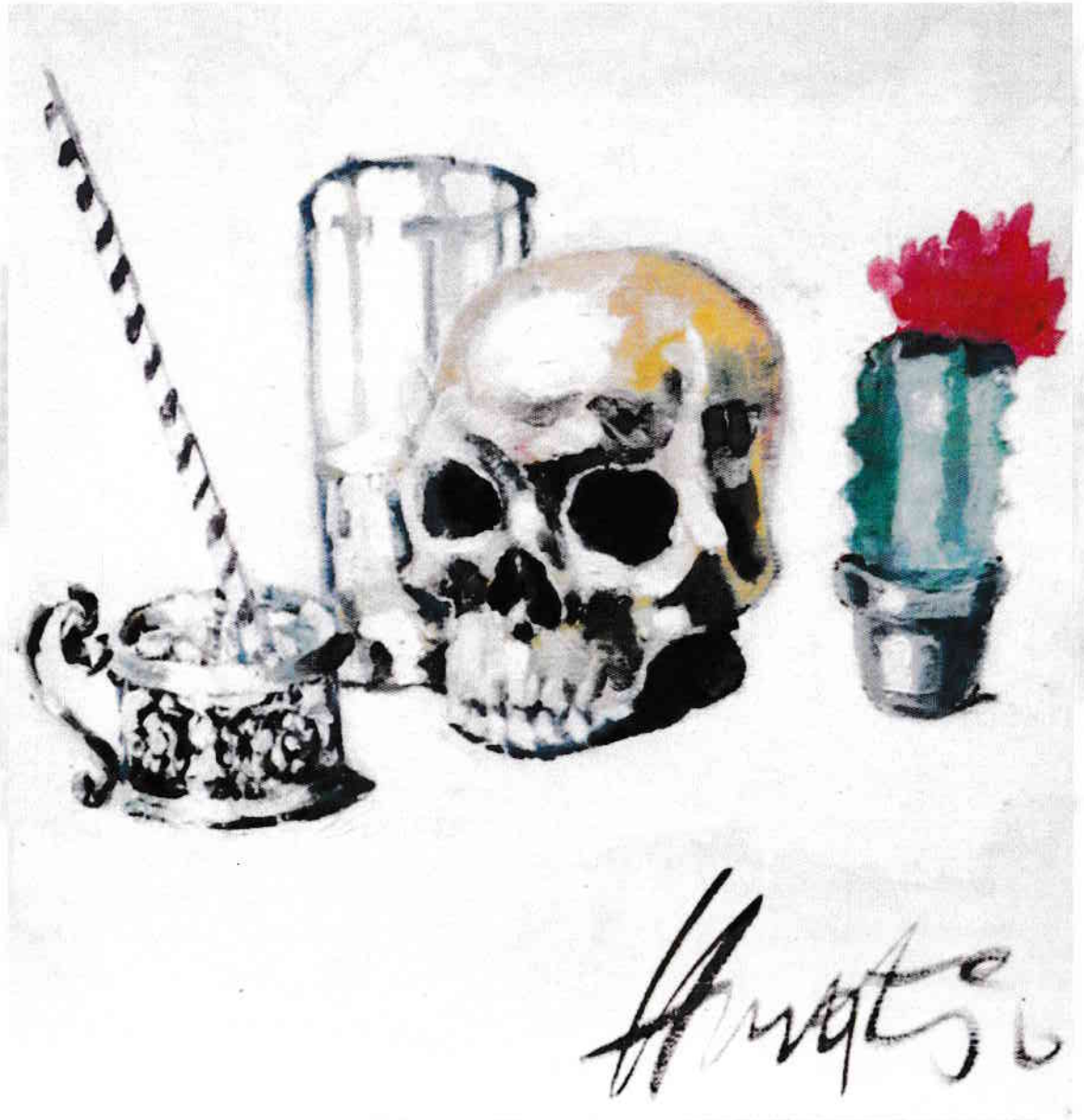
Celor ce nu m-au înțeles le las cununa mea de plete
S-o frângă în amurgul cu note-n fa bemol,
Nnicând nu m-au crezut „în gamă” decât până la sol,
Și nu mi-au dat să beau răcorile lor bete.

Celor ce nu m-au înțeles le las un nor din coasta mea
Să plouă ei departe cu stropi de nostalgie,
În picurile surde găsi-vor culori de erezie
Ce au pictat pământul..., uitând asemănarea.

Celor ce nu m-au înțeles le las o dezlegare...
Din chipul meu topit în ape să modeleze ochi de lut,
Și mâini gingașe, și coapse din argint cernut.
Nnicând nu vor putea țărâna s-o mai spele,
În ochi de-a pururi le vor rămâne cioburi din cântecele mele...

LBRIS

We know
books

KASHMIR*trupei Led Zeppelin*

Sunetul psihedelic pulsează, vibrează, se rostogolește
către pletele ei negre....

E un amestec de poezie care îi atinge pântecul
În care nenăscutul din mine geme.

Prin ombilicul de liană încerc să pătrund în
misterele Kashmirului.

E o matematică a junglei care ajunge la mine
Obsesiv, repetitiv de moale.

Prin fața noastră trec cămilele albastre și
dunele iubitoare de ritmuri noi.

Prin fața noastră se propagă eteric
muzica unui veac de singurătate
Ce avea să vină apoi,

Când nenăscutul meu sine va fi palpat pentru
Prima oară lumina aducătoare
De însingurare.

Atunci sunetul n-ar fi mai pulsat de plăcere
Prin ombilic,